

Čekanka

Tou čekankou jsem, po které tak toužíš,
tou, kterou chtěl bys mít.

Jsem tou, co toužíš po vlasech teď hladit
a tolik chtěl bys do náruče vzít.

Jsem tou čekankou, co stále dnem i nocí
o Tobě jen sní
a v duchu i ve snech svých promítá si chvíli,
kdy konečně Tě uvidí.

Čekankou tou blankytnou jsem,
co ví, že brzy přijdeš už,
tou, která naprosto je si jistá,
že pro ni jediný jsi Muž.

Čekankou tou něžnou, která ví,
že Ty jsi její vytoužený Princ.
Od té chvíle, co napsal jsi jí prvně,
už od té myšlenky ji neodradí nic.

Čekankou, co vyhlíží Tě denně,
kdy vstoupíš do dveří,
a že bys to přece jen vzdal,
tak tomu ani trošičku už nevěří.

Tou čekankou, co vyhlíží Tě stále
a myslí na Tebe i na mši nedělní.
Tou, která s Tebou tráví každičkou noc
do rána, než se rozední...

Čekankou jsem, co cítí neskutečné štěstí
v romantickém srdci svém.
Tak prosím telefon už zvedni,
zavolej a přijed' za mnou sem...

S Tebou...

Tak divoká, ztřeštěná a svá jsem,
vždyť mě dobře znáš,
však rázem pokorná a klidná,
když za ruku mě držíš, když mě objímáš.

Úsměv na tváři mi září,
hřejivé teplo mám v srdci svém.
Jen o krásných věcech sním teď
a už o ničem zlém.

Když díváš se do očí mých,
ruměncem zas v tváři mám
a svému nádhernému štěstí
se mlčky oddávám...